

югоистокъ и по всичкото симметрическо разглѣжданье се упзна, какъ тая зидня стѣна е билъ построена къмъ истокъ, дѣто разумѣва се трѣба да е билъ олтаря на церквата; но Турцитѣ сълѣдъ като развалили олтаря, поизкривили малко къмъ югъ таѣ стѣнѣ къмъ края ѝ; и дѣйствително, спорядъ както помня, когато аазъ влязахъ вътре, въ 1857 год., олтаря не сѫществуваше. Отъ къмъ другия ѿ край же, почева новата постройка на първія кевгиориденъ съводъ, отъ дѣто се вѣчъ почева ототпредната часть на сегашната постройка на джаміята. Въ съображеніе слѣдователно на горѣзложеното, ние съмѣемъ да потвѣрдимъ, че бывшата вета черква Св. Петка не е билъ сѫвѣсъмъ но отчасти развалена, и отсетнѣ отъ Турцитѣ перестроена, поправена и преобърната на джамія. При това, и сегашната ѿ постройка доказва, че зиднитѣ сътѣни на ветата церква сѫ били премѣстени, преимущественно же оная отъ къмъ югозападъ и отъ къмъ єверъ. Сегашната постройка на джаміята е 22 метра джлга и 15 метра широка; височината ѿ не може точно да се опредѣли.

За должностъ считами да изложимъ тукъ и приказкитѣ що сѫ се приказвали въ Търново за тая джамія въ времето на турското владичество. Никой други ветъ исторически памятникъ ние е служилъ между тукашното населеніе, като пророчески симбъолъ за паданьето на турското владичество (и не само между бѫлгаритѣ, но и между турцитѣ), както джаміята тая. Тай напримѣръ минарето (викалото ѿ) се е много пѫти сѫбаряло отъ буйнитѣ дждове и вѣтрове; и отпостъ се е подновявало, и спорядъ вѣрваньето на населеніето: това било знакъ на паданьето на турското владичество. Разказваше се при това между Бѫлгаритѣ: „че Св. Петка ходатайствовала предъ Бога за да накажи немилостивитѣ разорители на храмътъ ней посвѧтенъ, и дѣто въ него почивали святитѣ ѿ мощи и проч.“ —

Разказваше се при това: „че е имало (но дѣ? неизвѣстно дѣ?) близо при джаміята едно черно джрво, което увѣряваха и Турци и Бѫлгари: „щомъ се раззелъни“ ще падни безъ друго и турското владичество;“ даже въ времето на вѫстаніето въ 1876